

**PAŃSTWOWA
KOMISJA WYBORCZA**

ZPOW.6146.10.2024

**UCHWAŁA NR 123/2024
PAŃSTWOWEJ KOMISJI WYBORCZEJ**

z dnia 12 marca 2024 r.

w sprawie skargi na postanowienie Komisarza Wyborczego w Gdańsku II

Państwowa Komisja Wyborcza, na podstawie art. 432 § 2 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (Dz. U. z 2023 r. poz. 2408), po rozpatrzeniu skargi wniesionej przez pełnomocnika wyborczego Komitetu Wyborczego Wyborców Zbigniewa Grajoszka na postanowienie nr 181/2024 Komisarza Wyborczego w Gdańsku II z dnia 8 marca 2024 r. w sprawie odwołania od uchwały Gminnej Komisji Wyborczej w Stegnie (dotyczące okręgu wyborczego nr 9)

postanawia

oddalić skargę.

Uzasadnienie

W dniu 11 marca 2024 r. wpłynęła do Państwowej Komisji Wyborczej skarga wniesiona przez pełnomocnika wyborczego Komitetu Wyborczego Wyborców Zbigniewa Grajoszka, zwanego dalej „Komitetem”, na postanowienie nr 181/2024 Komisarza Wyborczego w Gdańsku II z dnia 8 marca 2024 r. w sprawie odwołania od uchwały Gminnej Komisji Wyborczej w Stegnie (dotyczące okręgu wyborczego nr 9), zwane dalej „postanowieniem nr 181/2024”. Skarga wpłynęła w ustawowym terminie.

Skarżący:

- 1) zarzucił naruszenie art. 427 § 1 pkt 1 i 3 w związku z art. 430 § 2 Kodeksu wyborczego poprzez ich niewłaściwe zastosowanie polegające na uznaniu,

że zgłoszona przez Komitet lista kandydatów na radnych do Rady Gminy Stegna w okręgu wyborczym nr 9 nie uzyskała wymaganego poparcia wyborców, tj. co najmniej 25 wyborców, z uwagi na stwierdzone wady, podczas gdy – jak twierdzi skarżący – *„rzetelna i pozbawiona nadmiernego formalizmu analiza przedłożonej listy poparcia przez Komisję, skutkowałaby uzyskaniem wymaganej ilości 25 podpisów”*;

- 2) wniósł o ponowną weryfikację 13 podpisów poparcia uznanych przez Komisarza Wyborczego w Gdańsku II za wadliwe i w konsekwencji zarejestrowanie zgłoszonej przez Komitet listy kandydatów do Rady Gminy Stegna w okręgu wyborczym nr 9;
- 3) w uzasadnieniu wskazał m.in., że według jego oceny:
 - a) postanowienie nr 181/2024 i poprzedzająca je uchwała Gminnej Komisji Wyborczej w Stegnie nie odpowiadają prawu,
 - b) Komisarz Wyborczy w Gdańsku II nie odniósł się w jakimkolwiek zakresie do zarzutów skarżącego przedstawionych w treści odwołania odnoszących się do kwestii czytelności danych wskazanych w załączonym do zgłoszenia wykazie podpisów,
 - c) nie mógł zapoznać się z dokumentami źródłowymi i odnieść się merytorycznie do stwierdzonych nowych wad podpisów,
 - d) unieważnienie podpisu poparcia z uwagi na brak pełnej czytelności pisma ręcznego wyborcy w wykazie podpisów, przy jednoczesnej zgodności z innymi danymi (PESEL, adres zamieszkania) może stanowić naruszenie konstytucyjnego prawa wyborczego obywateli, zasady proporcjonalności oraz innych konstytucyjnych zasad, takich jak zasada równości,
 - e) unieważnienie podpisu poparcia z powodu braku pełnej czytelności pisma ręcznego może ograniczać konstytucyjne prawo, szczególnie w przypadku osób niepełnosprawnych lub starszych wiekiem, które mogą mieć trudności z pisaniem czytelnym pismem ręcznym,
 - f) w przypadku unieważnienia podpisu poparcia z uwagi na nieczytelność, należy zwrócić uwagę na to, czy takie ograniczenie jest uzasadnione i proporcjonalne do celu, jakim jest zapewnienie prawidłowego przebiegu wyborów, a także działanie takie może być uznane za nieproporcjonalne do celu, jaki

ma osiągnąć i może naruszać zasadę równości, gdyż dotyczy to tylko osób, które nie dysponują czytelnym pismem ręcznym,

- g) brak jest podstaw, by odrzucić podpis obywatela, który wskazał swe imię i nazwisko i numer PESEL, lecz wpisując adres zamieszkania użył skrótowej nazwy ulicy lub nie wskazał numeru domu, ewentualnie mieszkania – jeśli pozostałe dane pokrywają się z tymi, które wynikają ze spisu wyborców i systemu PESEL.

Poza tym skarżący przywołuje m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 31 sierpnia 2011 r. sygn. akt III SW 10/11 oraz z dnia 9 sierpnia 2004 r. sygn. akt III SW 42/04, w których Sąd Najwyższy wypowiedział się przeciwko nadmiernemu rygoryzmowi przy sprawdzaniu danych osobowych wyborcy uznając, że chodzi nie o to, aby osoba weryfikująca odręczne wpisy w wykazie poznała wyłącznie na ich podstawie imię, nazwisko i adres wyborcy udzielającego.

Państwowa Komisja Wyborcza zważyła, co następuje.

Zarzuty wskazane w skardze są w całości bezzasadne. Państwowa Komisja Wyborcza nie ma podstaw do kwestionowania postanowienia nr 181/2024 Komisarza Wyborczego w Gdańsku II.

Państwowa Komisja Wyborcza odnosząc się natomiast do zarzutu dotyczącego sprawdzania wykazu podpisów oraz kwestionowania przez Gminną Komisję Wyborczą i Komisarza Wyborczego w Gdańsku II np. nieprawidłowego, w tym niepełnego, adresu zamieszkania, nieprawidłowego albo niepełnego wskazania imienia i nazwiska, stwierdza, że od wielu lat przyjmuje, że obowiązek wskazania prawidłowo wszystkich danych w wykazie wynika wprost z art. 427 § 3 Kodeksu wyborczego. Zgodnie z tym przepisem wyborca udzielający poparcia liście składa podpis obok **czytelnie wpisanego jego nazwiska i imienia, adresu zamieszkania, numeru ewidencyjnego PESEL** oraz daty udzielenia poparcia. Zatem to nie gminna komisja wyborcza, komisarz wyborczy ani Państwowa Komisja Wyborcza, lecz ustawodawca wprost przesądził o konieczności czytelnego wskazania wszystkich wymienionych wyżej danych (poza własnoręcznym podpisem) w wykazie osób udzielających poparcia m. in. dla zgłoszenia listy kandydatów na radnych. Zasady

dotyczące prawidłowego podania wszystkich danych w wykazie podpisów obywateli udzielających poparcia dla zgłoszenia listy kandydatów (kandydata) są od wielu lat takie same we wszystkich wyborach. Ścisłe spełnienie ustawowych warunków przez udzielającego poparcia jest niezbędne, gdyż niedotrzymanie chociażby jednego z nich powoduje, że ustawowy wymóg nie jest spełniony.

Państwowa Komisja Wyborcza zaznacza, że prawidłowe wskazanie m.in. adresu zamieszkania ma na celu nie tylko umożliwienie sprawdzenia posiadania prawa wybierania przez daną osobę, lecz także, co jest równie istotne, uwiarygodnienie, że podpis złożyła faktycznie osoba wskazana w wykazie, gdyż osoby składające podpisy znają swój adres zamieszkania.

Przyjęcie takiej interpretacji jest zgodne z dotychczasową, wieloletnią praktyką weryfikacji podpisów przez organy wyborcze, a także wytycznymi Państwowej Komisji Wyborczej. Z uwagi na powyższe, kryterium podania wszystkich danych określonych w ustawie stosowane jest w trakcie sprawdzania przez organy wyborcze wszystkich wykazów, w tym także dotyczących poparcia dla inicjatywy przeprowadzenia referendum lokalnego.

Państwowa Komisja Wyborcza zauważa także, że przywołane w skardze postanowienia Sądu Najwyższego, w tym w szczególności postanowienie z dnia 31 sierpnia 2011 r. sygn. akt III SW 10/11 miały charakter jednostkowy. Natomiast ugruntowane stanowisko w tej sprawie zaprezentowane zostało odmiennie w licznych i ukształtowanym orzecznictwie Sądu Najwyższego w tym zakresie. Praktykowany od lat sposób sprawdzania podpisów poparcia był bowiem wielokrotnie aprobowany przez Sąd Najwyższy. Przykładowo w postanowieniu z dnia 12 września 2019 r. sygn. akt I NSW 72/19 Sąd Najwyższy słusznie wskazał, że nie można podzielić poglądu wnoszącego odwołanie, iż alternatywne źródło pozyskania adresu wyborcy może stanowić „urzędowy rejestr mieszkańców”, gdyż właśnie rejestr wyborców sporządzany jest w oparciu o rejestr mieszkańców, a także rejestr zamieszkania cudzoziemców. Istotne jest także uzasadnienie Sądu Najwyższego postanowienia z dnia 13 września 2019 r. sygn. akt 75/19, w którym stwierdzono m.in., że *„Dodatkowo, Sąd Najwyższy zauważa, że wskazana argumentacja dotycząca dyskryminacji osób niepełnosprawnych lub w podeszłym wieku, które mogą mieć trudności z czytelnym pisaniem, jest wysoce nietrafna. Z treści przepisu art. 209 § 2 k.wyb.*

wyraźnie bowiem wynika, że wyborca chcący poprzeć określoną listę kandydatów musi jedynie własnoręcznie złożyć pod nią podpis. Kodeks wyborczy nie nakłada zatem takiego obowiązku na wyborcę w zakresie samodzielnego i własnoręcznego zamieszczania innych danych koniecznych dla skutecznego poparcia listy kandydatów.” Analogicznie w postanowieniu z dnia 13 września 2019 r. sygn. akt 75/19 Sąd Najwyższy wskazał, że „Analizując rozpatrywaną skargę pełnomocnika Sąd Najwyższy nie dopatrzył się wskazywanego w pkt II tiret czwarte zarzutu nierzetelności i braku obiektywizmu w ocenie prawidłowości złożonych list. Podnosząc hipotetyczne powody nieczytelności zapisów na listach, Skarżący odwołał się nawet do art. 21 ust. 1 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej (sic!) i wskazał na możliwość zaistnienia sytuacji, gdy osoby składające podpisy mogły być niepełnosprawne lub w podeszłym wieku, przez co działanie komisji nosiło znamiona dyskryminacji takich osób.m.in. Odnosząc się do tego zarzutu stwierdzić należy, po pierwsze, że Skarżący mając dostęp do tych list, nie wskazał ani jednego konkretnego takiego przypadku. Po drugie, składany na liście podpis nie musiał spełniać wymogu czytelności i z powodu braku takiej czytelności żaden podpis nie został zdyskwalifikowany. Wymóg czytelności musiał być natomiast spełniony w odniesieniu do innych danych identyfikujących osobę udzielającą poparcia, tj. imienia i nazwiska, adresu zamieszkania i numeru PESEL, tyle tylko, że dane te mogła zamieścić osoba prowadząca zbiórkę podpisów.” W postanowieniu z dnia 13 września 2019 r. sygn. akt 73/19 Sąd Najwyższy wskazał, że „Także kolejny zarzut dotyczący dyskryminacji osób niepełnosprawnych lub w podeszłym wieku, które mogą mieć trudności z czytelnym pisaniem, jest nietrafny. Nie można uznać za dyskryminację egzekwowanie wymogów formalnych wynikających z przepisów prawa. Z treści przepisu art. 209 § 2 KW wyraźnie bowiem wynika, że wyborca chcący poprzeć określoną listę kandydatów musi jedynie własnoręcznie złożyć pod nią podpis. Kodeks wyborczy nie nakłada zatem takiego obowiązku na wyborcę w zakresie samodzielnego i własnoręcznego zamieszczania innych danych koniecznych dla skutecznego poparcia listy kandydatów. Wystarczy więc, że osoby które mają problemy z czytelnym pisaniem (w podeszłym wieku, schorowane) złożą podpis własnoręcznie.” Państwowa Komisja Wyborcza zauważyła również, że jak wskazał Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 15 września 2023 r. sygn. akt 26/23 „Z przepisów prawa

nie wynika obowiązek omawiania powodów zakwestionowania poszczególnych podpisów, a także omawiania sposobu i trybu ich weryfikacji oraz brzmienia i znaczenia obowiązujących przepisów w tym zakresie”, a także, iż „Przyjęcie odmiennej interpretacji, tj. umożliwienie w rzeczywistości poprawienia danych w wykazie poprzez np. uzupełnienie nieczytelnego imienia i nazwiska, wpisanie lub poprawienie błędnie podanego numeru PESEL albo uzupełnienie adresu, byłoby sprzeczne z regulacją, o której mowa w art. 265 § 3 Kodeksu. Takie same zasady stosowane są wobec wszystkich komitetów wyborczych uczestniczących w wyborach. Dlatego też zarzuty w tym zakresie są bezzasadne.”

Zbieżne stanowisko ze stanowiskiem organów wyborczych, a odmienne od zaprezentowanego przez skarżącego, prezentują również sądy administracyjne w przypadku kwestii sporządzania wykazu mieszkańców uprawnionych do wybierania organu stanowiącego danej jednostki samorządu terytorialnego, którzy chcą poprzeć inicjatywę przeprowadzenia referendum lokalnego, a w szczególności ustalenia, czy spełnione zostały wszystkie ustawowe wymagania, w tym m. in. w:

- 1) uchwale Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 11 grudnia 2017 r. II OPS 2/17 ONSAiWSA 2018/2/20, w którym wskazano m.in., że *„Analiza normatywna postanowień art. 14 ust. 4 u.r.l. prowadzi do wniosku, że ustawodawca, w procedurze realizacji uprawnienia do poparcia wniosku o przeprowadzenie referendum, przewidział, że wszystkie określone w tym przepisie dane osobowe powinny być jasno i czytelnie podane, ponieważ służą do identyfikacji osób popierających wnioski i ułatwiają weryfikację tego poparcia.”* (...)
- 2) wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z 21 sierpnia 2012 r. sygn. akt II OSK 1629/12, w którym wskazano, że *„Naczelnny Sąd Administracyjny aprobuje stanowisko organu, że inicjator referendum nie zebrał wymaganej przez przepisy ustawy o referendum lokalnym, a określonej w analizowanym przypadku na liczbę 1083 obywateli podpisów poparcia. W świetle powołanego już wyżej przepisu art. 14 ust. 4 ustawy mieszkaniac jednostki samorządu terytorialnego popierający wnioski o przeprowadzenie referendum podaje na karcie nazwisko, imię, adres zamieszkania i numer ewidencyjny PESEL. Dane te potwierdza własnoręcznym*

podpisem. Wszystkie określone w powołanym przepisie dane osobowe są istotne, dlatego muszą być kompletne, ponieważ służą do identyfikacji osób popierających wnioski i ułatwiają weryfikację tego poparcia.”;

- 3) wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 9 lutego 2009 r. sygn. akt. III SA/Kr 101/09, w którym wskazano, m. in., że *„dla uznania prawidłowego poparcia udzielonego inicjatorom referendum koniecznym jest właściwe wpisanie następujących danych osobowych: nazwiska, imienia, adresu zamieszkania (miejscowości, nazwy ulicy, numeru domu lub lokalu), numeru PESEL oraz dodatkowo złożenie podpisu przez tą osobę. Brak któregośkolwiek z tych danych oznacza, że taka osoba nie udzieliła prawidłowego poparcia.”;*
- 4) wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 13 lutego 2014 r. sygn. akt. II SA/Wa 2309/13, w którym wskazano, że *„Odnosząc się do zarzutów skargi należy podkreślić, iż stosownie do art. 14 ust. 4 ustawy mieszkaniec jednostki samorządu terytorialnego popierający wniosek o przeprowadzenie referendum podaje na karcie nazwisko, imię, adres zamieszkania i numer ewidencyjny PESEL. Dane te potwierdza własnoręcznym podpisem. Z powyższego przepisu wynika, że ustawa określa w sposób precyzyjny, jakie dane winny znaleźć się na karcie poparcia. Wszystkie dane osobowe określone w przytoczonym przepisie są istotne i stąd też muszą być kompletne, gdyż służą identyfikacji osób popierających wnioski i ułatwiają weryfikację udzielonego poparcia. Podpis i dane osobowe pozostają ze sobą ściśle powiązane i nie istnieją samodzielnie. Łącznie zaś, pełnią rolę identyfikatora osoby, która opowiedziała się za przeprowadzeniem referendum. Z tej przyczyny można uznać za prawidłowy jedynie podpis, któremu towarzyszą dane określone przepisem art. 14 ust. 4 ustawy. W tej materii Sąd przyjmuje stanowisko prezentowane przez doktrynę i orzecznictwo (por. K. W. Czaplicki, B. Dauter, A. Kisielewicz, F. Rymarz – Ustawa o referendum lokalnym. Komentarz. Warszawa 2007; wyrok WSA w Warszawie z dnia 18 listopada 2011 r. sygn. akt 2327/11; wyrok NSA z dnia 20 marca 2012 r., sygn. akt II OSK 281/12; wyrok NSA z dnia 13 września 2006 r., sygn. akt II OSK 1044/06.”.*

Dlatego też Państwowa Komisja Wyborcza zaznacza, że dla skutecznego udzielenia poparcia m. in. dla zgłoszenia listy kandydatów na radnych, konieczne jest wskazanie czytelnie wszystkich danych, o których mowa w art. 427 § 3 Kodeksu wyborczego.

Mając powyższe na uwadze Państwowa Komisja Wyborcza stwierdza, że bezzasadne są wszystkie zarzuty dotyczące m.in. rzekomej niezgodności z prawem uchwały Gminnej Komisji Wyborczej w Stegnie i postanowienia nr 181/2024, naruszenie konstytucyjnego prawa wyborczego obywateli, naruszenia zasady proporcjonalności oraz innych konstytucyjnych zasad, takich jak zasada równości, naruszenia praw osób niepełnosprawnych lub starszych wiekiem, które mogą mieć trudności z pisaniem czytelnym pismem ręcznym. Bezzasadne są także zarzuty dotyczące braku odniesienia się przez komisarza wyborczego do kwestii nieczytelności danych wskazanych w wykazie podpisów, gdyż jak wskazano wyżej zdaniem Sądu Najwyższego przepisy prawa nie przewidują konieczności omawiania powodów zakwestionowania poszczególnych podpisów, a także omawiania sposobu i trybu ich weryfikacji, a także brzmienia i znaczenia obowiązujących przepisów w tym zakresie. Pozyskanie powszechnej wiedzy w tym zakresie należy do obowiązków komitetów wyborczych uczestniczących w wyborach, a w szczególności ich pełnomocników wyborczych, którzy są odpowiedzialni za zgłaszanie list kandydatów na radnych (art. 428 § 2 zdanie pierwsze Kodeksu wyborczego). Niezasadne są także zarzuty dotyczące czasu podania do publicznej wiadomości postanowienia przez Komisarza Wyborczego w Gdańsku II. W związku z koniecznością prawidłowej realizacji w terminie wszystkich ustawowych obowiązków konieczne jest niezwłoczne wykonywanie poszczególnych czynności. W związku z tym nie ma podstaw do kwestionowania podania przez komisarza wyborczego do publicznej wiadomości postanowienia w piątek o godz. 18:06. Zupełnie bezzasadne jest także kwestionowanie, że delegatura Krajowego Biura Wyborczego w Gdańsku była nieczynna w sobotę i niedzielę.

Państwowa Komisja Wyborcza zauważa, że Informacja o zasadach i sposobie zgłaszania list kandydatów na radnych w wyborach do rad gmin (rad miejskich, rad miast) w gminach liczących do 20 000 mieszkańców zarządzonych na dzień 7 kwietnia 2024 r. dostępna jest na stronie internetowej Państwowej Komisji Wyborczej od dnia 29 stycznia 2024 r. W pkt 6

tej informacji przedstawiono, w jaki sposób powinien zostać prawidłowo sporządzony wykaz podpisów wyborców udzielających poparcia liście kandydatów.

Państwowa Komisja Wyborcza stwierdza ponadto, że nieprawdziwe jest twierdzenie skarżącego, iż „*PKW - zgodnie z wytycznymi przekazanymi gminnym komisjom wyborczym - akceptuje w adresie zamieszkania brak numeru lokalu, przy jednoczesnym wskazaniu numeru budynku. Z kolei nie są akceptowane podpisy poparcia w których nie wskazano numeru budynku (np. domy jednorodzinne).*” Należy mieć bowiem na uwadze, że zgodnie z pkt II.9.2 lit. g wytycznych dla terytorialnych komisji wyborczych dotyczących wykonywania zadań do dnia głosowania w wyborach organów jednostek samorządu terytorialnego zarządzonych na dzień 7 kwietnia 2024 r., stanowiących załącznik do uchwały nr 58/2024 Państwowej Komisji Wyborczej z dnia 12 lutego 2024 r. (M.P. poz. 172), zwanych dalej „wytycznymi”, *„Adres zamieszkania musi obejmować nazwę miejscowości (miasta, wsi, osady) oraz nazwę ulicy i numer domu oraz numer lokalu (mieszkania). Podawanie kodu pocztowego nie jest wymagane. W miejscowościach, w których nie ma ulic, konieczne jest wskazanie numeru domu (posesji). Podanie numeru lokalu dotyczy tylko budynków wielomieszkaniowych”*. Zatem wbrew twierdzeniu skarżącego nie ma żadnych rozbieżności w wytycznych, gdyż wyraźnie z nich wynika, że w przypadku budynków wielomieszkaniowych podanie numeru lokalu (mieszkania) jest konieczne. Poza tym w wymienionej regulacji jednoznacznie wskazano, że *„Brak danych lub niepełne określenie adresu zamieszkania spowoduje uznanie poparcia za złożone wadliwie”*. Jak wskazano wyżej zasady sporządzania wykazów podpisów poparcia podane zostały do publicznej wiadomości niezwłocznie po zarządzeniu wyborów, co oznacza, że każdy zainteresowany, w tym każdy pełnomocnik wyborczy, mógł – a nawet powinien – się z nimi zapoznać jeszcze przed rozpoczęciem zbiórki podpisów poparcia.

W przypadku stwierdzenia przez terytorialną komisję wyborczą niezyskania przez zgłoszenie listy wymaganego poparcia udzielonego zgodnie z przepisami Kodeksu wyborczego, komisja zobowiązana jest do podjęcia uchwały na podstawie art. 430 § 1 Kodeksu wyborczego (jeżeli rozstrzyga przed upływem terminu zgłaszania list kandydatów) lub § 2 (jeżeli rozstrzyga po jego upływie). Tak też postąpiła Gminna Komisja Wyborcza w Stegnie stwierdzając, że zgłoszenie nie uzyskało wymaganej liczby prawidłowo

złożonych podpisów poparcia. Komisarz Wyborczy w Gdańsku II, działając na podstawie art. 432 § 1 zdanie drugie Kodeksu wyborczego, uznał złożone odwołanie za nieuzasadnione i tym samym utrzymał w mocy uchwałę Gminnej Komisji Wyborczej w Stegnie.

Państwowa Komisja Wyborcza rozpatrując skargę ponownie sprawdziła podpisy poparcia dołączone przez Komitet do zgłoszenia listy kandydatów w wyborach do Rady Gminy Stegna w okręgu wyborczym nr 9. Sprawdzenia dokonano w oparciu o Centralny Rejestr Wyborców, który zgodnie z art. 18 § 3 pkt 4 Kodeksu wyborczego służy m.in. do sprawdzania posiadania prawa wybierania w związku z weryfikacją podpisów złożonych właściwemu organowi. Czynności sprawdzające potwierdziły ustalenia Gminnej Komisji Wyborczej i Komisarza Wyborczego w Gdańsku II, że zgłoszenie listy kandydatów w wyborach do Rady Gminy Stegna w okręgu wyborczym nr 9, nie uzyskało wymaganej liczby prawidłowych podpisów poparcia.

Państwowa Komisja Wyborcza nie ma zatem podstaw do kwestionowania ustaleń Komisarza Wyborczego w Gdańsku II.

W związku z tym, zarzuty podniesione w skardze są bezzasadne.

Dlatego też Państwowa Komisja Wyborcza postanowiła jak w sentencji uchwały.

Na postanowienie Państwowej Komisji Wyborczej nie służy środek prawny.

Przewodniczący
Państwowej Komisji Wyborczej

Sylwester Marciniak